

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 15.11.2022
C(2022) 8067 final

ANNEX

BILAG

til

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Godkendelse af indholdet af et udkast til Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte

BILAG

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) [.../...]

af XXX

**om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde på de minimis-støtte**

UDKAST

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EU) 2015/1588 af 13. juli 2015 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte¹, særlig artikel 2, stk. 1,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Statslig finansiering, som opfylder kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, udgør statsstøtte og skal anmeldes til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 108, stk. 3. I medfør af traktatens artikel 109 kan Rådet imidlertid bestemme, at visse former for støtte er fritaget for denne anmeldelsespligt. I henhold til traktatens artikel 108, stk. 4, kan Kommissionen vedtage forordninger om disse former for statsstøtte. I medfør af forordning (EU) 2015/1588² og i overensstemmelse med traktatens artikel 109 besluttede Rådet, at de minimis-støtte (dvs. støtte, der ydes til en enkelt virksomhed over en given periode, og som ikke overstiger et vist nærmere fastsat beløb) udgør en sådan form for støtte. De minimis-støtte anses således for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor ikke omfattet af anmeldelsespligten.
- (2) Kommissionen har i adskillige afgørelser præciseret begrebet støtte som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 1. Kommissionen har også bekendtgjort, hvordan den forholder sig til et de minimis-loft, under hvilket traktatens artikel 107, stk. 1, ikke anses for at finde anvendelse. Det gjorde den første gang i meddelelsen om de minimis-støtteordninger³ og efterfølgende i Kommissionens forordning (EF) nr.

---

¹ EUT L 248 af 24.9.2015, s. 1.

² Rådets forordning (EU) 2015/1588 af 13. juli 2015 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 1).

³ Meddelelse fra Kommissionen om de minimis-støtteordninger (EFT C 68 af 6.3.1996, s. 9).

69/2001⁴, (EF) nr. 1998/2006⁵ og (EU) nr. 1407/2013⁶. På baggrund af erfaringerne med anvendelsen af forordning (EU) nr. 1407/2013 er det hensigtsmæssigt at revidere nogle af de betingelser, der er fastsat i nævnte forordning.

- (3) Loftet for den de minimis-støtte, som en enkelt virksomhed kan modtage pr. medlemsstat i en given periode på 3 år, bør hæves til 275 000 EUR. Dette loft tager hensyn til inflationen siden ikrafttrædelsen af forordning (EU) nr. 1407/2013 og den forventede sandsynlige udvikling i nærværende forordnings gyldighedsperiode. Loftet er nødvendigt for at sikre, at enhver foranstaltning, der falder ind under denne forordning, kan anses for ikke at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og ikke at fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene.
- (4) Ved anvendelsen af traktatens konkurrenceregler forstås ved en virksomhed enhver enhed, det være sig en fysisk eller juridisk person, som udøver økonomisk virksomhed, uanset enhedens retlige status og finansieringsmåde⁷. EU-Domstolen har præciseret, at en enhed, der "ejer kontrollerende aktieposter i en virksomhed", og som "reelt udøver denne kontrol ved at være direkte eller indirekte involveret i ledelsen deraf", skal anses for at deltage i sidstnævntes økonomiske aktivitet. Derfor skal enheden selv kvalificeres som en virksomhed efter traktatens artikel 107, stk. 1⁸. EU-Domstolen har fastslået, at alle enheder, som kontrolleres af samme enhed (de jure eller de facto), skal betragtes som en enkelt virksomhed⁹. Af hensyn til retssikkerheden og for at mindske den administrative byrde bør denne forordning indeholde en klar og udtømmende liste med kriterier for, hvornår to eller flere virksomheder i den samme medlemsstat skal betragtes som en enkelt virksomhed. Kommissionen har ud fra de vejetablerede kriterier for definitionen af "tilknyttede virksomheder" i definitionen af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i Kommissionens henstilling 2003/361/EF¹⁰ og bilag I til Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014¹¹ udvalgt de kriterier, der er relevante i forbindelse med nærværende forordning. Disse kriterier bør i lyset af denne forordnings anvendelsesområde anvendes for både SMV'er og store virksomheder og bør sikre, at en gruppe af tilknyttede virksomheder betragtes som en enkelt virksomhed i forbindelse med anvendelsen af de minimis-reglen. Virksomheder, der ikke har nogen forbindelse til hinanden, ud over at de hver især har en direkte forbindelse til det eller de samme offentlige organer, betragtes imidlertid ikke som knyttede til hinanden. Der tages således hensyn til de særlige omstændigheder, der gælder for virksomheder, som kontrolleres af det eller de samme offentlige organer, men som kan have selvstændig beslutningsbeføjelse.

---

⁴ Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30).

⁵ Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5).

⁶ Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 1).

⁷ Domstolens dom af 10. januar 2006, *Ministerio delle Finanze mod Cassa di Risparmio di Firenze m.fl.*, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8.

⁸ *Ibid.*, præmis 112 og 113.

⁹ Domstolens dom af 13. juni 2002, *Nederlandene mod Kommissionen*, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

¹⁰ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

¹¹ Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

- (5) For at tage hensyn til, at virksomheder i vejgodstransportsektoren gennemsnitligt er små, samt til inflationen siden ikrafttrædelsen af forordning (EU) nr. 1407/2013 og den forventede sandsynlige udvikling i nærværende forordnings gyldighedsperiode bør loftet for virksomheder, der udfører vejgodstransport for fremmed regning, hæves til 137 500 EUR. En integreret tjeneste, hvoraf den faktiske transport kun udgør ét element, såsom flyttetjenester, post- eller kurer-tjenester eller affaldsindsamlings- eller affaldsbehandlingstjenester, bør ikke betragtes som en transporttjeneste.
- (6) På baggrund af de særlige regler, der gælder for primærproduktion inden for landbrug, fiskeri og akvakultur, og på grund af risikoen for, at støttebeløb under loftet i denne forordning alligevel vil kunne opfylde kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, bør denne forordning ikke finde anvendelse på disse sektorer.
- (7) I betragtning af lighederne mellem forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter og ikke-landbrugsprodukter bør denne forordning finde anvendelse på forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, forudsat at visse betingelser er opfyldt. Aktiviteter på bedriften, som er nødvendige for at forberede et produkt til det første salg (f.eks. høst og tærskning af korn og forpakning af æg), eller det første salg til forhandlere eller forarbejdningsselskaber, bør ikke betragtes som forarbejdning eller afsætning i denne forbindelse.
- (8) EU-Domstolen har fastslået, at når Unionen ved lovgivning har indført en fælles markedsordning i en given landbrugssektor, må medlemsstaterne ikke træffe foranstaltninger, der kan undergrave ordningen eller gøre undtagelser fra ordningen¹². Denne forordning bør derfor ikke gælde for støttebeløb, hvis størrelse fastsættes på grundlag af prisen for eller mængden af produkter, der indkøbes eller afsættes. Den bør heller ikke finde anvendelse på støtte, der er betinget af, at støtten deles med primærproducenter.
- (9) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på eksportstøtte eller støtte, der er betinget af, at der anvendes indenlandske varer eller tjenester frem for importerede. Den bør navnlig ikke gælde for støtte til finansiering af etablering og drift af distributionsnet i andre medlemsstater eller tredjelande. EU-Domstolen har fastslået, at forordning (EF) nr. 1998/2006 "[ikke] udelukker enhver støtte, der kan have indvirkning på eksporten, men kun den støtte, der gennem den møde, hvorpå den er udformet, har som direkte formål at støtte salg til en anden medlemsstat"¹³. Støtte til dækning af udgifter til deltagelse i varemesser eller til undersøgelser eller konsulentbistand, der er nødvendige for at lancere et nyt eller et eksisterende produkt på et nyt marked i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, betragtes generelt ikke som eksportstøtte.
- (10) Den treårsperiode, der skal tages i betragtning ved anvendelsen af denne forordning, bør være glidende. For hver ny de minimis-støtte skal der således tages hensyn til den samlede de minimis-støtte, der er ydet i det pågældende regnskabsår og i de foregående to regnskabsår.
- (11) Hvis en virksomhed er aktiv i sektorer, der er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde, men samtidig er aktiv i andre sektorer eller har andre aktiviteter,

---

¹² Domstolens dom af 12. december 2002, Frankrig mod Kommissionen, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, præmis 31.

¹³ Domstolens dom af 28. februar 2018, ZPT AD mod Narodno sabranie na Republika Bulgaria m.fl., C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, præmis 55.

bør denne forordning finde anvendelse på disse andre sektorer og aktiviteter, forudsat at den berørte medlemsstat (ved hjælp af egnede midler såsom adskillelse af aktiviteter eller af regnskaber) sikrer, at der ikke ydes de minimis-støtte til aktiviteterne i de udelukkede sektorer. Det samme princip bør anvendes, når en virksomhed er aktiv inden for sektorer med et lavere de minimis-loft. Såfremt det ikke kan sikres, at aktiviteterne inden for de sektorer, hvor der gælder lavere de minimis-lofter, kun modtager de minimis-støtte op til disse lavere lofter, bør det laveste loft finde anvendelse på alle virksomhedens aktiviteter.

- (12) Denne forordning bør fastsætte regler, der sikrer, at det ikke er muligt at omgå de maksimale støtteintensiteter fastsat i specifikke forordninger eller kommissionsafgørelser. Der bør også fastsættes klare kumulationsregler, der er lette at anvende.
- (13) Denne forordning udelukker ikke, at en foranstaltning eventuelt ikke skal betragtes som statsstøtte efter traktatens artikel 107, stk. 1, af andre grunde end de i denne forordning nævnte, f.eks. fordi foranstaltningen er i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip, eller fordi den ikke indebærer overførsel af statsmidler. Det gælder navnlig, at EU-støtte, der forvaltes centralt af Kommissionen, og som ikke direkte eller indirekte er under medlemsstatens kontrol, ikke udgør statsstøtte. En sådan støtte bør derfor ikke tages med i betragtning ved bestemmelsen af, om det relevante loft er overholdt.
- (14) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og effektivt tilsyn bør denne forordning kun finde anvendelse på de minimis-støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering ("gennemsigtig støtte"). En sådan præcis beregning kan f.eks. foretages i forbindelse med tilskud, rentetilskud, begrænsede skattefritagelser eller andre instrumenter, for hvilke der gælder en øvre grænse, som sikrer, at det relevante loft ikke overstiges. En sådan øvre grænse betyder, at så længe det præcise støttebeløb ikke er kendt, skal medlemsstaten antage, at beløbet svarer til grænsen, for at sikre, at flere støtteforanstaltninger ikke tilsammen overstiger det loft, der er fastlagt i denne forordning, og for at anvende kumulationsreglerne.
- (15) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og korrekt anvendelse af de minimis-loftet bør alle medlemsstaterne anvende den samme beregningsmetode. For at lette en sådan beregning bør støttebeløb, der ikke udbetales som kontante tilskud, omregnes til en bruttosubventionsækvivalent. For at kunne beregne bruttosubventionsækvivalenten for andre former for gennemsigtig støtte end tilskud og rateudbetalt støtte er det nødvendigt at anvende de gældende markedsrentesatser på støttetidspunktet. Med henblik på en ensartet, gennemsigtig og enkel anvendelse af statsstøttereglerne bør de markedsrentesatser, der skal anvendes med henblik på denne forordning, være de referencesatser, der er fastsat i meddelelsen fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten¹⁴.
- (16) Støtte indeholdt i lån, herunder de minimis-støtte til risikofinansiering i form af lån, bør betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af de gældende markedsrentesatser på støttetidspunktet. For at forenkle behandlingen af mindre lån af

---

¹⁴ Meddelelse fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten (EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6).

kort varighed bør denne forordning indeholde en klar regel, der er enkel at anvende og tager hensyn til såvel lånebeløbet som varigheden. Lån, der er sikret ved sikkerhedsstillelse for mindst 50 % af lånet, og som ikke overstiger enten 1 375 000 EUR og en løbetid på fem år eller 687 500 EUR og en løbetid på ti år, anses for at have en bruttosubventionsækvivalent, der ikke overstiger de minimis-loftet. Disse beløbsstørrelser er baseret på Kommissionens erfaringer og tager hensyn til inflationen siden ikrafttrædelsen af forordning (EU) nr. 1407/2013 og den forventede udvikling i nærværende forordnings gyldighedsperiode. På grund af vanskelighederne med at bestemme bruttosubventionsækvivalenten af støtte, der ydes til virksomheder, der muligvis ikke vil være i stand til at tilbagebetale lånet, bør denne regel ikke gælde for disse virksomheder.

- (17) Støtte indeholdt i kapitaltilførsler bør ikke betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre det samlede beløb i forbindelse med den offentlige kapitaltilførsel ligger under de minimis-loftet. Støtte indeholdt i risikofinansieringsforanstaltninger i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer, jf. retningslinjerne for risikofinansiering¹⁵, bør ikke betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre den pågældende foranstaltning tilfører kapital, der ikke overstiger de minimis-loftet.
- (18) Støtte indeholdt i garantier, herunder de minimis-støtte til risikofinansiering i form af garantier, bør betragtes som gennemsigtig, hvis bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på grundlag af de minimumspræmier, der er fastsat i Kommissionens meddelelse for den pågældende type virksomhed¹⁶. For at forenkle behandlingen af garantier med kort løbetid til sikkerhed for op til 80 % af et relativt lille lån, bør denne forordning indeholde en klar regel, der er let at anvende og tager hensyn til såvel størrelsen af det underliggende lån som garantiens løbetid. Denne regel bør ikke gælde for garantier for underliggende transaktioner, der ikke er lån, såsom garantier for kapitaltransaktioner. Hvis: i) garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, ii) det garanterede beløb ikke overstiger 2 062 500 EUR, og iii) garantiens løbetid er på højst fem år, bør garantien anses for at have en bruttosubventionsækvivalent, der ikke overstiger de minimis-loftet. Det samme gælder, hvis: i) garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, ii) det garanterede beløb ikke overstiger 1 031 250 EUR, og iii) garantiens løbetid er på højst 10 år. Derudover kan medlemsstaterne bruge en metode til beregning af garantiers bruttosubstitutionsækvivalent, der er blevet meddelt Kommissionen i henhold til en anden forordning vedtaget af Kommissionen på statsstøtteområdet, der var gældende på det pågældende tidspunkt, og som Kommissionen har accepteret er i overensstemmelse med garantimeddelelsen¹⁷ eller en efterfølgende meddelelse, når den accepterede metode udtrykkeligt tager sigte på den relevante type garantier og underliggende transaktioner i forbindelse med anvendelsen af denne forordning. På grund af vanskelighederne med at bestemme bruttosubventionsækvivalenten af støtte, der ydes til virksomheder, der muligvis ikke vil være i stand til at tilbagebetale lånet, bør denne regel ikke gælde for disse virksomheder.

---

¹⁵ Meddelelse fra Kommissionen – Retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikofinansieringsinvesteringer (EUT C 508 af 16.12.2021, s. 1).

¹⁶ F.eks. Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier (EUT C 155 af 20.6.2008, s. 10).

¹⁷ Ibid.

- (19) Når en de minimis-støtteordning gennemføres gennem finansielle formidlere, bør det sikres, at de finansielle formidlere ikke modtager nogen form for statsstøtte. Dette kan f.eks. gøres ved at kræve, at finansielle formidlere, der er omfattet af en statsgaranti, betaler en markedsbestemt præmie, fuldt ud videregiver enhver fordel til de endelige støttemodtagere eller overholder de minimis-loftet og andre bestemmelser i denne forordning, herunder på formidlerplan.
- (20) På grundlag af en anmeldelse fra en medlemsstat bør Kommissionen undersøge, om en foranstaltning, der ikke består i et tilskud, et lån, en garanti, en kapitaltilførsel eller risikofinansiering i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer, medfører en bruttosubventionsækvivalent, som ikke overstiger de minimis-loftet og derfor kunne falde ind under denne forordnings anvendelsesområde.
- (21) Kommissionen har pligt til at sikre, at statsstøttereglerne overholdes i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Medlemsstaterne bør bidrage til udførelsen af denne opgave ved at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den samlede de minimis-støtte, der ydes til en enkelt virksomhed efter de minimis-reglen, ikke overstiger det samlede tilladte loft. Medlemsstaterne bør forpligtes til at føre tilsyn med den ydede støtte for at sikre, at de relevante lofter ikke overstiges, og at reglerne om kumulation overholdes. Med henblik herpå bør medlemsstaterne indlæse fuldstændige oplysninger om den de minimis-støtte, der er ydet, i et register på EU-plan eller nationalt plan og kontrollere, at ny ydelse af støtte ikke overstiger det relevante loft.
- (22) Under hensyn til Kommissionens erfaringer og især den hyppighed, hvormed det generelt er nødvendigt at revidere statsstøttepolitikken, bør forordningens anvendelsesperiode begrænses. Hvis forordningen ikke forlænges ved gyldighedsperiodens udløb, vil medlemsstaterne have en overgangsperiode på seks måneder for den de minimis-støtte, der er omfattet af denne forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte til virksomheder i alle sektorer med undtagelse af:
  - (a) støtte til virksomheder inden for fiskeri og akvakultur, som er omfattet af forordning (EU) nr. 1379/2013¹⁸
  - (b) støtte til virksomheder inden for primærproduktion af landbrugsprodukter
  - (c) støtte til virksomheder inden for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter i følgende tilfælde:

---

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

- 1) støttebeløbet fastsættes på grundlag af prisen på eller mængden af sådanne produkter, der købes fra primærproducenter eller udbydes på markedet af de pågældende virksomheder
    - 2) støtten er betinget af, at den helt eller delvis videregives til primærproducenter
  - (d) støtte til aktiviteter, der er knyttet til eksport til tredjelande eller medlemsstater, dvs. støtte, der er direkte forbundet med de eksporterede mængder, etablering og drift af distributionsnet eller andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomheden
  - (e) støtte, der er betinget af, at der anvendes indenlandske varer eller tjenester frem for importerede varer eller tjenester.
2. Hvis en virksomhed er aktiv inden for en af de sektorer, som er nævnt i stk. 1, litra a), b) eller c), og også er aktiv inden for en eller flere af de sektorer eller har andre aktiviteter, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, finder denne forordning anvendelse på støtte, som ydes til de sidstnævnte sektorer og aktiviteter, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, f.eks. adskillelse af aktiviteter eller af regnskaber, sikrer, at de minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning ikke kommer aktiviteter i de sektorer, der er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde, til gode.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
  - (a) "landbrugsprodukter": de i bilag I til traktaten opførte varer med undtagelse af fiskerivarer og akvakulturprodukter, der er anført i forordning (EU) nr. 1379/2013
  - (b) "forarbejdning af landbrugsprodukter": en operation, hvorved et landbrugsprodukt omdannes til et andet landbrugsprodukt, undtagen aktiviteter på bedriften, der er nødvendige for at forberede et animalsk produkt eller et planteprodukt til det første salg
  - (c) "afsætning af landbrugsprodukter": opbevaring eller udstilling med henblik på salg, udbydelse til salg, levering eller enhver anden form for markedsføring, med undtagelse af en primærproducents første salg til forhandlere eller forarbejdningsvirksomheder og enhver aktivitet til forberedelse af et produkt til et sådant første salg; en primærproducents salg til den endelige forbruger betragtes som afsætning, hvis det finder sted i særskilte lokaliteter, der er indrettet til dette formål.
2. En "enkelt virksomhed" omfatter i denne forordning alle virksomheder, mellem hvilke der består mindst én af følgende former for forbindelse:
  - (a) en af virksomhederne besidder flertallet af de stemmerettigheder, der er tillagt aktionærerne eller deltagerne i en anden virksomhed
  - (b) en virksomhed har ret til at udnævne eller afsætte et flertal af medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i en anden virksomhed

- (c) en virksomhed har ret til at udøve en bestemmende indflydelse over en anden virksomhed i medfør af en med denne indgået aftale eller i medfør af en bestemmelse i dennes vedtægter
- (d) en virksomhed, der er aktionær eller deltager i en anden virksomhed, råder i medfør af en aftale med andre aktionærer eller deltagere i denne anden virksomhed over flertallet af aktionærernes eller deltagernes stemmerettigheder.

Virksomheder mellem hvilke der, via en eller flere andre virksomheder, består en af de i første afsnit, litra a) til d), nævnte forbindelser, betragtes også som en enkelt virksomhed.

Artikel 3

De minimis-støtte

1. Støtteforanstaltninger, der opfylder betingelserne i denne forordning, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor fritaget fra anmeldelsespligten i traktatens artikel 108, stk. 3.
2. Den samlede de minimis-støtte ydet af en medlemsstat til en enkelt virksomhed må ikke overstige 275 000 EUR over en periode på tre regnskabsår.

Den samlede de minimis-støtte ydet af en medlemsstat til en enkelt virksomhed, der udfører vejgodstransport for fremmed regning, må ikke overstige 137 500 EUR over en periode på tre regnskabsår. Hvis en virksomhed udfører vejgodstransport for fremmed regning og også udfører andre aktiviteter, der er underlagt loftet på 275 000 EUR, finder loftet på 275 000 EUR anvendelse på virksomheden, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, f.eks. adskillelse af aktiviteter eller af regnskaber, sikrer, at den støtte, der kommer vejgodstransportaktiviteterne til gode, ikke overstiger 137 500 EUR, og at der ikke anvendes nogen form for de minimis-støtte til køb af køretøjer til vejgodstransport.

3. De minimis-støtte anses for ydet på det tidspunkt, hvor virksomheden gives ret til at modtage støtten i henhold til de gældende nationale retsregler, uanset datoen for udbetalingen af de minimis-støtten til virksomheden.
4. De i stk. 2 fastsatte lofter gælder uanset de minimis-støttens form eller formål, og uanset om medlemsstatens støtte finansieres helt eller delvis med EU-midler. Perioden på tre regnskabsår fastlægges på grundlag af de regnskabsår, der anvendes af virksomheden i den pågældende medlemsstat.
5. I forbindelse med de i stk. 2 fastsatte lofter angives støtte som et kontant tilskud. Alle anvendte tal skal være brutto, dvs. før eventuelt fradrag af skat eller andre afgifter. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, er støttebeløbet støttens bruttosubventionsækvivalent.

Støtte, der udbetales i flere rater, tilbagediskonteres til dens værdi på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskonteringsformål, er den gældende tilbagediskonteringsrentesats på tidspunktet for støttens ydelse.

6. Hvis det relevante loft, der er fastsat i stk. 2, overstiges ved tildeling af ny de minimis-støtte, er ingen del af den nye støtte omfattet af denne forordning.

7. Ved fusioner og virksomhedsovertagelser skal der tages hensyn til al den de minimis-støtte, der hidtil er ydet til de fusionerende virksomheder, ved afgørelsen af, om ny de minimis-støtte til den nye eller den overtagende virksomhed overstiger det relevante loft. De minimis-støtte, som lovligt er ydet inden fusionen eller virksomhedsovertagelsen forbliver lovlig.
8. Hvis en virksomhed spaltes i to eller flere selvstændige virksomheder, henregnes den de minimis-støtte, der er blevet ydet inden spaltningen, til den virksomhed, støtten kom til gode, hvilket som udgangspunkt er den virksomhed, der overtager de aktiviteter, som de minimis-støtten blev anvendt til. Såfremt en sådan henregning ikke er mulig, fordeles de minimis-støtten forholdsmæssigt på grundlag af den bogførte værdi af de nye virksomheders egenkapital på den reelle dato for spaltningen.

Artikel 4

Beregning af bruttosubventionsækvivalenten

1. Denne forordning finder kun anvendelse på støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering ("gennemsigtig støtte").
2. Støtte i form af tilskud og rentetilskud betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte.
3. Støtte i form af lån betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis
  - (a) støttemodtageren ikke er under konkursbehandling og ikke opfylder betingelserne i national ret for at blive sat under konkursbehandling efter begæring fra kreditorerne. Når støttemodtageren er en større virksomhed, skal den være i en situation svarende til en vurdering af dens kreditværdighed på mindst B-, og
  - (b) lånet er sikret ved sikkerhedsstillelse for mindst 50 % af lånet, og lånet beløber sig til enten 1 375 000 EUR (eller 687 500 EUR for virksomheder, der udfører vejgodstransport) over fem år eller 687 500 EUR (eller 343 750 EUR for virksomheder, der udfører vejgodstransport) over ti år; hvis lånet er mindre end disse beløb eller ydes for en periode på under henholdsvis fem eller ti år, beregnes bruttosubventionsækvivalenten af lånet som en tilsvarende andel af det relevante loft i artikel 3, stk. 2, eller
  - (c) bruttosubventionsækvivalenten er beregnet på grundlag af den gældende referencesats på støttetidspunktet.
4. Støtte i form af kapitaltilførsler betragtes kun som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis det samlede beløb for den offentlige kapitaltilførsel ikke overstiger de minimis-loftet.
5. Støtte i form af risikofinansieringsforanstaltninger i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer betragtes alene som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis den kapital, der tildeles til den enkelte virksomhed, ikke overstiger de minimis-loftet.
6. Støtte i form af garantier betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis:
  - (a) støttemodtageren ikke er under konkursbehandling og ikke opfylder betingelserne i national ret for at blive sat under konkursbehandling efter

begæring fra kreditorerne. Når støttemodtageren er en større virksomhed, skal den være i en situation svarende til en vurdering af dens kreditværdighed på mindst B-, og

- (b) garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, og der enten er stillet sikkerhed for 2 062 500 EUR (eller 1 031 250 EUR for virksomheder, der udfører vejgodstransport) med en løbetid for garantien på fem år eller er stillet sikkerhed for 1 031 250 EUR (eller 515 625 EUR for virksomheder, der udfører vejgodstransport) med en løbetid for garantien på ti år; hvis det beløb, der er stillet garanti for, er lavere end disse beløb, eller garantien er stillet for en periode på under henholdsvis fem eller ti år, beregnes garantiens bruttosubventionsækvivalent som en tilsvarende andel af det relevante loft i artikel 3, stk. 2, eller
  - (c) bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af de minimumspræmier, der er fastsat i en kommissionsmeddelelse, eller
  - (d) inden gennemførelsen
    - 1) metoden til beregning af garantiens bruttosubventionsækvivalent er blevet meddelt Kommissionen i henhold til en anden forordning vedtaget af Kommissionen på statsstøtteområdet, der var gældende på det pågældende tidspunkt, og som Kommissionen har accepteret er i overensstemmelse med garantimeddelelsen eller en efterfølgende meddelelse, og
    - 2) den pågældende metode udtrykkeligt tager sigte på relevante type garantier og underliggende transaktioner i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.
7. Støtte i form af andre instrumenter betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis instrumentet indeholder en øvre grænse, der sikrer, at det relevante loft ikke overstiges.

Artikel 5

Kumulering

1. De minimis-støtte, der ydes efter denne forordning, kan kumuleres med de minimis-støtte, der ydes efter Kommissionens forordning (EU) nr. 360/2012¹⁹ op til det loft, der er fastsat i nævnte forordning. De minimis-støtte, der ydes efter nærværende forordning, kan kumuleres med de minimis-støtte, der ydes efter andre de minimis-forordninger op til det relevante loft i artikel 3, stk. 2, i denne forordning.
2. De minimis-støtte må ikke kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger eller med statsstøtte til den samme risikofinansieringsforanstaltning, hvis en sådan kumulering vil overstige den højeste relevante støtteintensitet eller det højeste relevante støttebeløb, der er fastsat i en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Kommissionen for de særlige omstændigheder i den konkrete sag. De minimis-støtte, som ikke ydes til eller kan henføres til specifikke

---

¹⁹ Kommissionens forordning (EU) nr. 360/2012 af 25. april 2012 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT L 114 af 26.4.2012, s. 8);

støtteberettigede omkostninger, kan kumuleres med anden statsstøtte, der er ydet i henhold til en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Kommissionen.

Artikel 6

Tilsyn

1. Når en medlemsstat har til hensigt at yde de minimis-støtte til en virksomhed i overensstemmelse med denne forordning, giver den virksomheden skriftlig meddelelse om det potentielle støttebeløb udtrykt som en bruttosubventionsækvivalent og om, at støtten er de minimis-støtte, med direkte henvisning til denne forordning og angivelse af dens titel med henvisning til dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Hvis der i overensstemmelse med denne forordning ydes de minimis-støtte til forskellige virksomheder på grundlag af en ordning, og det individuelle støttebeløb er forskelligt fra virksomhed til virksomhed, kan den pågældende medlemsstat vælge at opfylde denne forpligtelse ved at meddele virksomhederne et fast beløb svarende til det maksimumsbeløb, der kan ydes i henhold til ordningen. I så fald skal det faste beløb lægges til grund ved afgørelsen af, om det relevante loft i artikel 3, stk. 2, er overholdt. Inden medlemsstaten yder støtten, indhenter den desuden en skriftlig erklæring eller en erklæring i elektronisk form fra virksomheden om al den de minimis-støtte omfattet af denne forordning eller andre de minimis-forordninger, som denne har modtaget i det indeværende og de to foregående regnskabsår.
2. Medlemsstaterne sørger for, at der findes et centralt register over de minimis-støtte, som indeholder fuldstændige oplysninger om al de minimis-støtte, der er ydet af en myndighed i den pågældende medlemsstat. Det centrale register over de minimis-støtte skal være oprettet senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden. Det centrale register over de minimis-støtte indrettes på en sådan måde, at oplysningerne nemt kan tilgås. Oplysningerne skal offentliggøres i et regnearksformat, der ikke er ejendomsretligt beskyttet, som gør det muligt at søge på, udtrække og downloade data, og som letter offentliggørelsen af data på internettet, f.eks. i CSV- eller XML-format. Det centrale register for de minimis-støtte skal kunne tilgås via et websted uden begrænsninger såsom forudgående brugerregistrering. Alternativt kan medlemsstaterne indlæse fuldstændige oplysninger om al de minimis-støtte, som en myndighed i den pågældende medlemsstat har ydet, i et EU-register. Stk. 1 ophører med at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor oplysningerne i det centrale register dækker en periode på tre regnskabsår.
3. En medlemsstat kan kun yde ny de minimis-støtte i overensstemmelse med denne forordning efter at have kontrolleret, at støtten ikke medfører, at det samlede de minimis-støttebeløb, som er ydet den pågældende virksomhed, kommer til at overstige det relevante loft i artikel 3, stk. 2, og at alle betingelserne i denne forordning er overholdt.
4. Medlemsstaterne offentliggør følgende oplysninger i det centrale nationale register eller i EU-registret over de minimis-støtte: identificering af støttemodtageren²⁰,

---

²⁰ Identificering af støttemodtageren omfatter navnet på støttemodtageren og dennes identifikator (identifikationsnummer og -type).

støttebeløb, dato for ydelse af støtten, den støtteydende myndighed, støtteinstrument og den berørte sektor på grundlag af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i Det Europæiske Fællesskab (NACE)²¹.

5. Medlemsstaterne registrerer og lagrer alle oplysninger om anvendelsen af denne forordning. Registret skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for at godtgøre, at betingelserne i denne forordning er opfyldt. De registrerede oplysninger om individuel de minimis-støtte opbevares i 10 år regnet fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. De registrerede oplysninger om en de minimis-støtteordning opbevares i 10 år fra det tidspunkt, hvor der sidst blev udbetalt individuel støtte i henhold til ordningen.
6. På Kommissionens skriftlige anmodning giver medlemsstaterne inden 20 arbejdsdage eller inden for en længere frist, der er fastsat i anmodningen, Kommissionen alle de oplysninger, denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt, især hvad angår det samlede beløb, som en virksomhed har modtaget i de minimis-støtte i denne og andre de minimis-forordningers forstand.

Artikel 7

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte, der er ydet inden dens ikrafttræden, hvis støtten opfylder alle betingelserne i denne forordning. Støtte, der ikke opfylder disse betingelser, vurderes af Kommissionen i henhold til de relevante rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser.
2. Individuel de minimis-støtte, der er ydet mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2023, og som opfylder betingelserne i forordning (EU) nr. 1407/2013, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er følgelig fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.
3. Ved denne forordnings udløb vil den fortsat finde anvendelse på enhver de minimis-støtteordning, der opfylder betingelserne i denne forordning, i yderligere seks måneder.

---

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder (EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1).

Artikel 8

Ikrafttræden og anvendelsesperiode

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2024.

Den anvendes indtil den 31. december 2030.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Kommissionens vegne
Formand